

postupem spočívajícím v nepřiměřené délce řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „KS Ostrava“) pod sp. zn. [REDAKCE] (dále též jako „posuzované řízení“).

2. Žalobce uvedl, že dne 30. 5. 2008 podaly tři společnosti, ČEZ a.s., ČEZ Distribuční služby s.r.o. a ČEZ Distribuce a.s., žalobu, kterou se vůči žalobci domáhaly upuštění od neoprávněných zásahů do práva na ochranu osobnosti, odstranění následků těchto zásahů a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve formě omluvy a peněžní částky. Od doručení žaloby na soud nebylo až do dne 29. 11. 2017 konáno jediné jednání a ani jinak nebylo o nároku uvedených společností mimo jednání rozhodnuto. Bezprostředně po jednání dne 29. 11. 2017 vzaly společnosti žalobu vůči žalobci zpět, a účast žalobce tak tímto dnem v řízení skončila. V řízení tedy docházelo k průtahům, když až do dne 29. 11. 2017 nebylo konáno žádné jednání, žalující společnosti pouze opakovaně žádaly soud o odročení již nařízených jednání z důvodu mimosoudního jednání s tehdy žalovanými a soud těmto žádostem vyhovoval. Se žalobcem však žádná mimosoudní jednání neprobíhala až do samého závěru celého řízení a je mu známo, že žádná jednání neprobíhala a neprobíhají ani s dalšími tehdy žalovanými J.V. [REDAKCE], M.K. [REDAKCE] (který rovněž jako žalobce byl z řízení vyjmut) a P.Š. [REDAKCE]. Žalobci je známo, že P.Š. [REDAKCE] a J.V. [REDAKCE] soudu opakovaně sdělili, že žádná jednání tvrzená žalujícími společnostmi neprobíhají a že je dosud za tímto účelem nikdo nekontaktoval. Spor takto trval vůči žalobci od zahájení do 29. 11. 2017 po dobu 9 let a 6 měsíců, žalobce byl ve sporu žalován o částku v řádu stovek tisíců korun českých, což by v případě vynesení rozsudku spolu s případnými náklady řízení představovalo vážnou újmu v jeho majetkové sféře. Nepřiměřenou délkou řízení byla žalobci způsobena nemajetková újma, kterou požadoval nahradit v penězích. Žalobce shrnul, že posuzované řízení vůči němu trvalo od 30. 5. 2008 do 29. 11. 2017, tj. po dobu 9 let a 6 měsíců, složitost věci se v řízení do 29. 11. 2017 nijak neprojevila, žalobce žádné průtahy v řízení nezpůsobil a pro délku řízení byla zcela zásadní kombinace nečinnosti soudu se zcela nekritickým vycházením vstříc druhé procesní straně. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) žalobce uvedl, že by při částce 20 000 Kč za rok řízení náleželo odškodnění ve výši 210 002 Kč. Takovýto požadavek žalobce uplatnil u žalovaného přípisem ze dne 26. 2. 2018, došlým žalovanému dne 5. 3. 2018, žalovaný jej však nijak nevyřídil. Dále žalobce uvedl, že v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] byla J.V. [REDAKCE] za 7 let a 7 měsíců průtahů v posuzovaném řízení přiznána částka 113 562,50 Kč. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] byla P.Š. [REDAKCE] za 9 let a 6 měsíců posuzovaného řízení přiznána částka 15 000 Kč ročně, resp. 1 250 Kč měsíčně ponížena o 20 %. S ohledem na uvedené rozsudky měl žalobce za to, že za adekvátní náhradu nemajetkové újmy je při trvání řízení 9 let a 6 měsíců a roční sazbě ve výši 15 000 Kč, resp. měsíční ve výši 1 250 Kč, přičemž se první dva roky počítají poloviční sazbou, možno po zohlednění všech možných zvýšení a snížení považovat částku 127 500 Kč, jejíž zaplacení se podanou žalobou domáhal, a to spolu se zákonným úrokem z prodlení od 6. 9. 2018 do zaplacení.
3. Žalovaný žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobce uplatnil dne 5. 3. 2018 požadavek na zaplacení částky 210 002 Kč jako náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem v posuzovaném řízení. Žádosti nebylo ze strany žalovaného vyhověno. Žalovaný uvedl, že posuzované řízení bylo zahájeno dne 30. 5. 2008 doručením žaloby na zdržení se neoprávněných zásahů do dobré pověsti, odstranění závadného stavu a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve formě omluvy a peněžní částky, žalobce v řízení vystupoval v procesním postavení žalovaného společně s dalšími 7 žalovanými. Na straně žaloby vystupovali 3 žalobci. Na návrh tehdejších žalobců bylo řízení usnesením ze dne 8. 10. 2009 přerušeno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 10. 2009. Usnesením ze dne 17. 9. 2012, které nabylo právní moci dne 20. 11. 2012 pak bylo opět na návrh tehdejších žalobců v řízení pokračováno. Podáním ze dne 28. 11. 2017 pak vzali tehdejší žalobci žalobu vůči žalobci zpět. Usnesením ze dne 7. 12. 2017 bylo řízení vůči žalobci zastaveno, rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2018. Celková délka řízení byla ovlivněna zejména

chováním účastníků v průběhu řízení, kdy tehdejší žalobci opakovaně rozsáhle upravovali a doplňovali svá skutková tvrzení. Věc vykazovala, kromě složitosti skutkové a právní, i značnou míru procesní složitosti, neboť v řízení vystupovali tři žalobci proti osmi žalovaným. Žalovaný dále vychází z ustálené judikatury ESLP, z níž lze dovodit, že i žalovaný v civilním procesu nemůže negativně vnímat délku řízení, když o něm neví, a není tak vystaven nejistotě o osudu svých civilních práv a závazků. Pokud jde tedy o stanovení počátku řízení ve vztahu k žalobci, za tento lze považovat okamžik, kdy mu byla doručena žaloba nebo se jiným způsobem dozvěděl o tom, že je proti němu vedeno soudní řízení. Dále je třeba zohlednit fakt, že řízení bylo na žádost tehdejších žalobců přerušeno od 31. 10. 2009 do 20. 11. 2012, tedy po dobu tří let. Soud poskytoval účastníkům lhůtu pro urovnání sporu, na celkové délce řízení se podíleli zejména tehdejší žalobci, jak vyplývá z obsahu spisu posuzovaného řízení. Uvedené ovšem nelze přičítat soudu k tíži při hodnocení délky řízení. Délku řízení lze označit za nepřiměřenou tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících výlučně z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv žadatele, případně od něj odlišných účastníků řízení. Žalovaný dále odkazoval na judikaturu NSČR, dle které stát nemůže odpovídat za průtahy, které jsou způsobeny nedostatkem součinnosti či dokonce záměrným působením ze strany účastníků řízení a jsou vyvolány okolnostmi, které nemají původ v povaze soudů a jejich institucionálním a organizačním vybavení. Ze všech uvedených důvodů měl žalovaný za to, že celková délka posuzovaného řízení vzhledem k účastenství žalobce nebyla nepřiměřená, a že tedy nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

4. Soud postupoval dle § 115a o. s. ř. a k projednání věci samé nenařizoval jednání, neboť ve věci bylo možné rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili.
5. Na základě účastníky předložených listinných důkazů učinil soud následující skutková zjištění:
6. Žalobou čítající 31 stran, došlou KS Ostrava dne 30. 5. 2008, se tři žalobci a) ČEZ, a. s., b) ČEZ Měření, s.r.o. a c) ČEZ Distribuce, a. s. (dále jen „Žalobce a), b) nebo c)“ nebo „Žalobci“) domáhali proti osmi žalovaným 1. PPP – právní poradenství a pomoc o.s., 2. JUDr. R. [REDACTED], 3. P.Š. [REDACTED], 4. M.K. [REDACTED] 5. J.V. [REDACTED] 6. E.C. [REDACTED] (tj. žalobce v nyní projednávané věci), 7. A.P. [REDACTED] a 8. M.L. [REDACTED] (dále jen „Žalovaní č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 nebo 8“ nebo „Žalovaní“) zdržení se neoprávněných zásahů do dobré pověsti právnické osoby, odstranění závadného stavu a poskytnutí přiměřeného zadostiučnění ve formě omluvy a peněžní částky, kdy Žalovaní měli neoprávněně zasahovat do dobré pověsti Žalobců zpřístupňováním trestního oznámení široké veřejnosti, šířením zkreslených, nepravdivých, překroucených a difamujících informací týkající se kauzy neoprávněných odběrů prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků. Ve vztahu k Žalovanému č. 6 se žalobci konkrétně domáhali, aby i. se zdržel zásahů do dobré pověsti Žalobců šířením a sdělováním nepravdivých tvrzení, že Žalobci nebo jejich zaměstnanci měli v úmyslu za každou cenu demontovat elektroměr a že se Žalovaný č. 6 nedopustil neoprávněného odběru, aby ii. na svůj náklad uveřejnil formou placené reklamy na televizní stanici TV Nova omluvu v žalobě uvedeného znění, a aby iii. Žalobcům zaplatil částku 50 000 Kč jako zadostiučnění za neoprávněný zásah do dobré pověsti. Usnesením ze dne 2. 7. 2009 byli Žalobci vyzváni k zaplacení soudního poplatku ze žaloby, poplatek byl zaplacen dne 12. 8. 2009. Dne 4. 9. 2009 došel soudu návrh Žalobců na přerušování řízení do skončení trestního řízení vedeného pod č. j. [REDACTED], ve kterém probíhá trestní stíhání zaměstnanců Žalobce b) v souvislosti se zjišťováním neoprávněných odběrů, tj. je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v projednávané věci. Usnesením ze dne 8. 10. 2009, které nabylo právní moci dne 31. 10. 2009, bylo řízení přerušeno dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., kdy dle odůvodnění usnesení mělo být řízení přerušeno do vydání meritorního rozhodnutí v předmětném trestním řízení. Usnesení bylo doručeno Žalovanému č. 6 vhozením do schránky dne 15. 10. 2009. Dne 11. 1. 2011 došlo soudu oznámení o právním nástupnictví na straně Žalobce c), který zanikl v důsledku fúze splynutím a jeho nástupcem je společnost sice stejného

názvu, ale jiného identifikačního čísla. K pokynu ze dne 12. 1. 2011 bylo ověřováno, zda trvají důvody přerušení řízení, bylo zjištěno, že v trestní věci byl podán návrh na podání obžaloby. Stav trestního řízení byl dále ověřován ve dnech 30. 5. 2011, kdy bylo zjištěno, že trestní stíhání bylo částečně zastaveno a ve zbytku byla po překvalifikaci podána obžaloba. Další dotaz na stav trestního řízení činil soud dne 5. 1. 2012. Dne 7. 2. 2012 došel soudu návrh Žalobců na pokračování v řízení, když trestní stíhání bylo v celém rozsahu pravomocně zastaveno ke dni 6. 10. 2011. Usnesením ze dne 17. 9. 2012, které nabylo právní moci dne 26. 11. 2012, resp. 12. 12. 2012, rozhodl soud o pokračování v přerušném řízení a o procesním nástupnictví na straně Žalobce c). Žalovaným byla s unesením zaslána též žaloba. Dne 24. 10. 2012 došlo soudu vyjádření Žalovaného č. 7 k žalobě, dne 14. 11. 2012 došlo soudu vyjádření Žalovaného č. 5 k žalobě. Usnesením ze dne 19. 3. 2013 vyzval soud Žalobce k upřesnění žalobního petitu v části týkající se požadavku na poskytnutí zadostiučinění v penězích tak, aby bylo zřejmé, jaká konkrétní částka má být zaplacená tomu kterému ze Žalobců. Současně soud Žalobcům zaslal vyjádření Žalovaných č. 5 a 7 a vyzval je, aby před nařízením jednání sdělili, zda na podané žalobě trvají. Dne 5. 4. 2013 došlo soudu podání Žalobců, kterým upravili petit žaloby, kdy vůči Žalovanému č. 6 se nadále domáhali jen uveřejnění omluvy a zaplacení částky 50 000 Kč, a to 35 000 Kč Žalobci a), 10 000 Kč Žalobci b) a 5 000 Kč Žalobci c). Dne 8. 4. 2013 došlo soudu další obsáhlé doplnění žaloby v rozsahu 32 stran. Podáními došlými soudu dne 29. 5. 2013 se Žalobci vyjádřili k vyjádřením Žalovaných č. 5 a 7. Usnesením ze dne 19. 6. 2013 vyzval soud zástupce nového Žalobce c) k doložení plné moci, plná moc byla předložena dne 25. 6. 2013. Usnesením ze dne 26. 6. 2013, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2013, resp. 28. 8. 2013, soud částečně zastavil řízení stran zdržovacích nároků a stran částí požadavků na finanční zadostiučinění ve vztahu k Žalovaným č. 1 a 2 a připustil změnu žaloby provedenou podáním Žalobců došlým soudu dne 5. 4. 2013. Usnesením ze dne 3. 7. 2013, které nabylo právní moci dne 20. 7. 2013, soud rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku Žalobcům. Dne 16. 7. 2013 došlo soudu oznámení o právním nástupnictví na straně Žalobce b), který zanikl v důsledku fúze splynutím a jeho nástupcem je společnost ČEZ Distribuční služby, s. r. o. Dne 2. 8. 2013 došlo soudu doplněné vyjádření Žalovaného č. 7. Usnesením ze dne 12. 9. 2013, které nabylo právní moci dne 11. 10. 2013, bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví na straně Žalobce b). Usnesením z téhož dne byl zástupce nového Žalobce b) vyzván k doložení plné moci, plná moc byla předložena dne 23. 9. 2013. Dne 21. 10. 2013 došlo soudu společné vyjádření Žalovaných č. 3 a 5. Dne 22. 11. 2013 bylo nařízeno ústní jednání na den 19. 2. 2014, Žalovaní, kteří se dosud nevyjádřili, byli současně vyzváni k vyjádření k žalobě do 31. 12. 2013 a zástupce Žalovaného č. 3 byl vyzván k doložení plné moci. Dne 9. 12. 2013 došlo soudu další vyjádření Žalovaného č. 7, dne 30. 12. 2013 došlo soudu vyjádření Žalovaných č. 1, 2 a 8, dne 31. 12. 2013 došlo soudu vyjádření Žalovaného č. 6 a dne 2. 1. 2014 došlo soudu další vyjádření Žalovaného č. 5. Dne 8. 1. 2014 byla došla vyjádření Žalovaných přeposlána ostatním účastníkům a zástupce Žalovaného č. 8 byl vyzván k doložení plné moci. Dne 20. 1. 2014 došlo soudu další vyjádření Žalovaného č. 3, vyjádření bylo dne 27. 1. 2014 rozesláno ostatním účastníkům. Dne 28. 1. 2014 došlo soudu další vyjádření Žalovaného č. 6, téhož dne bylo rozesláno ostatním účastníkům. Ústní jednání bylo dne 18. 2. 2014 zrušeno z důvodu nemoci Žalovaného č. 2. Dne 18. 2. 2014 došla soudu plná moc zástupce Žalovaného č. 3. Dne 7. 3. 2014 bylo nařízeno ústní jednání na den 30. 4. 2014. Dne 24. 2014 došla soudu žádost Žalobců o odročení jednání nejméně o 3 měsíce z důvodu zvažovaného mimosoudního řešení s jednotlivými Žalovanými. Dne 25. 4. 2014 bylo ústní jednání zrušeno a Žalobcům uloženo, aby po uplynutí 3 měsíců sdělili výsledek mimosoudního jednání. Dne 27. 4. 2014 došlo soudu doplnění vyjádření Žalovaného č. 3. Podáním došlým soudu dne 24. 7. 2014 Žalobci sdělovali, že jednání stále probíhají, budou vyžadovat s ohledem na počet Žalovaných ještě určitou dobu a žádali o prodloužení lhůty pro sdělení výsledku mimosoudního jednání o 3 měsíce. Dne 25. 7. 2014 soud lhůtu prodloužil do 15. 11. 2014. Podáním došlým soudu dne 18. 11. 2014 Žalobci opět sdělovali, že jednání stále probíhají, budou vyžadovat s ohledem na počet Žalovaných ještě určitou dobu a žádali o prodloužení lhůty pro

sdělení výsledku mimosoudního jednání o 4 měsíce. Dne 19. 11. 2014 soud lhůtu prodloužil do 30. 4. 2015. Dne 6. 1. 2015 došel soudu dotaz Žalovaného č. 3 na stav věci, když ve spisu se nacházejí jen opakované žádosti Žalobců o prodloužení lhůty, Žalovaný č. 3 však nebyl k žádnému mimosoudnímu jednání vyzván. Žalovaný č. 3 tak navrhoval vyzvat Žalobce k doložení, že mimosoudní jednání probíhají. Dotaz byl dne 9. 1. 2015 přeposlán Žalobcům. Dne 1. 2. 2015 došla soudu stížnost Žalovaného č. 5 proti odročení jednání na návrh Žalobců, když od ostatních Žalovaných a jejich zástupů má informaci, že žádná jednání neprobíhají. Žalovaný č. 5 tak navrhoval vyzvat Žalobce k prokázání tvrzení o probíhajících jednáních, když má za to, že Žalobci soud obelhávají a záměrně protahují řízení. Podání bylo dne 3. 2. 2015 zasláno Žalobcům s výzvou k zaujetí stanoviska ve lhůtě 10 dnů. V podání došlém soudu dne 13. 2. 2015 označili Žalobci stížnost Žalovaného č. 5 za účelovou. Jednání se Žalovanými probíhají, a to separátně a postupně s jednotlivými Žalovanými, vyjma Žalovaných č. 3 a 5, kde možnost dohody komplikují vzájemné vztahy. V podání došlém soudu dne 4. 5. 2015 Žalobci opětovně žádali o prodloužení lhůty ke sdělení výsledku mimosoudního jednání, a to do 30. 6. 2015, když jednání jsou komplikovaná jednak mnohostí subjektů na obou stranách, jednak snahou o komplexní vyřešení sporných otázek, které nejsou představovány jen předmětem posuzovaného řízení. Dne 5. 5. 2015 soud lhůtu prodloužil do 30. 6. 2015. Podáním došlým soudu dne 7. 7. 2015 Žalobci ze stejných důvodů opět žádali o prodloužení lhůty, a to do 31. 8. 2015. Soud dne 14. 7. 2015 lhůtu prodloužil do 31. 8. 2015. Ke stejné žádosti Žalobců došlé dne 31. 8. 2015 soud dne 7. 9. 2015 prodloužil lhůtu do 30. 11. 2015. Dne 14. 10. 2015 se Žalovaný č. 5 dotazoval, kdy bude nařízeno jednání. Uváděl současně, že posuzované řízení souvisí s jiným sporem u KS Ostrava, kde žalobci požádali v roce 2014 o přerušeni s tím, že budou se žalovanými jednat, což se dosud nestalo. K tomu soud dne 20. 10. 2015 Žalovanému č. 5 sdělil, že Žalobci tvrdí, že mimosoudní jednání stále probíhá, a byla jim tak prodloužena lhůta do 30. 11. 2015. Dne 1. 12. 2015 Žalobci se stále stejnou argumentací požádali o prodloužení lhůty do 29. 2. 2016, dne 8. 12. 2015 jim bylo ze strany soudu vyhověno a žádost spolu s prodloužením lhůty byly zaslány na vědomí Žalovaným. Dne 2. 3. 2016 Žalobci opětovně žádali o prodloužení lhůty, a to do 31. 5. 2016, dne 10. 3. 2016 jim bylo vyhověno a byli vyzváni Žalovaní. Dne 15. 3. 2016 se Žalovaný č. 5 dotazoval, kdy bude nařízeno jednání, když s ním dosud nikdo nejednal. Žalovaný č. 5 tak navrhoval vyzvat Žalobce, ať svůj postup řádně zdůvodní, popř. vezmou žalobu zpět. Podání bylo dne 17. 3. 2016 přeposláno Žalobcům na vědomí. Dne 31. 5. 2016 Žalobci opětovně (ze stále stejných důvodů) žádali o prodloužení lhůty do 31. 8. 2016, usnesením ze dne 7. 6. 2016 jim bylo vyhověno a o prodloužení lhůty byli vyzváni Žalovaní. K další žádosti došlé dne 31. 8. 2016 o prodloužení lhůty do 30. 11. 2016 sdělil soud dne 6. 9. 2016 Žalobcům, že již byl poskytnut dostatečný časový prostor pro mimosoudní jednání. V případě, že mají Žalobci zájem v těchto jednáních pokračovat, je možné na návrh účastníků řízení přerušit. Podáním došlým soudu dne 21. 9. 2016 Žalobci sdělovali, že mimosoudní jednání neprobíhají se všemi Žalovanými ve stejném rozsahu, s některými budou teprve zahájena, popř. budou dále rozšiřována, což jsou skutečnosti, které by mohly komplikovat předloženi shodného návrhu účastníků na přerušeni řízení. Žalobci tak žádali o prodloužení lhůty ke sdělení výsledku mimosoudního jednání do 30. 11. 2016 a pro případ, že této žádosti nebude vyhověno, navrhovali přerušeni řízení. Dne 23. 9. 2016 vyzval soud Žalobce, aby ve lhůtě 20 dnů specifikovali datum zahájení, očekávané ukončení, popř. co ukončení brání, mimosoudních jednání ve vztahu ke každému ze Žalovaných, k obdobnému vyjádření soud vyzval i Žalované, které současně vyzval k vyjádření, zda též navrhuji přerušeni řízení. Žalovaný č. 7 sdělil dne 26. 9. 2016, že nebyl ve věci smírného vyřízení sporu kontaktován žádným ze Žalobců. Obdobné sdělili ve dnech 12. 10. a 13. 10. 2016 i Žalovaní č. 3 a 5, kteří tak nesouhlasili s přerušeni řízení. Dne 17. 10. 2016 došlo soudu obecné vyjádření Žalobců o důvěrném charakteru obsahu mimosoudních jednání, kdy Žalobci zvážili další postup ve věci. Podáním došlým soudu dne 18. 10. 2016 Žalovaní č. 1, 2 a 8 potvrzovali probíhající mimosoudní jednání a navrhovali přerušeni řízení. Dne 20. 10. 2016 soud jednak vyzýval zástupce Žalovaného č. 8 k doložení plné

moci, jednak vyzýval Žalobce, aby ve lhůtě 7 dnů sdělili, se kterými Žalovanými není o smírném vyřízení věci jednáno, tak, aby ve vztahu k těmto Žalovaným bylo v řízení pokračováno. Podáním došlým soudu dne 1. 11. 2016 odmítli Žalobci takové sdělení poskytnout, když by tím došlo k porušení důvěrnosti mimosoudních jednání. Usnesením ze dne 12. 1. 2017, které nabylo právní moci dne 18. 1. 2017, resp. 3. 2. 2017, soud rozhodl o vyloučení věci Žalobců a Žalovaných č. 1 a 2 k samostatnému řízení, kdy toto řízení současně přerušil, a o zamítnutí návrhu na přerušování řízení ve věci Žalobců a Žalovaných č. 3 až 8. Dle přípisu soudu ze dne 16. 2. 2017 byl spis dne 12. 1. 2017 odeslán Ministerstvu spravedlnosti. Kdy byl přesně vrácen, nelze ze spisu zjistit, stalo se tak ovšem nejpozději dne 16. 3. 2017, kdy byla vyznačena doložka právní moci na usnesení ze dne 12. 1. 2017. K žádosti ze dne 10. 4. 2017 byl spis dne 24. 4. 2017 zapůjčen na dobu 1 měsíce Obvodnímu soudu pro Prahu 2 k řízení sp. zn. [REDAKCE] ve kterém byla projednávána žaloba Žalovaného č. 5 na náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení. Dne 25. 4. 2017 došel soudu návrh Žalovaného č. 8 na vyloučení jeho věci k samostatnému řízení a přerušování tohoto řízení, když lze předpokládat mimosoudní vyřešení věci. Žalobci se k návrhu Žalovaného č. 8 vyjádřili podáním došlým soudu dne 9. 5. 2017 tak, že neměli námitek. Ve dnech 29. 5. a 30. 5. 2017 bylo urgováno vrácení spisu, spis byl vrácen dne 21. 6. 2017. Usnesením ze dne 29. 6. 2017, které nabylo právní moci dne 31. 7. 2017, resp. 16. 8. 2017, soud rozhodl o vyloučení věci Žalobců a Žalovaného č. 8 k samostatnému řízení, kdy toto řízení současně přerušil. Dne 8. 8. 2017 bylo nařízeno ústní jednání na den 23. 10. 2017. K žádosti ze dne 23. 8. 2017 byl spis dne 24. 8. 2017 zapůjčen na dobu max. 1 měsíce Městskému soudu v Praze k řízení sp. zn. [REDAKCE] (odvolací řízení ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE], spis byl vrácen dne 21. 9. 2017. Žalování č. 3 až 6 udělili dne 26. 9. 2017 plnou moc novému zástupci, což bylo soudu oznámeno dne 29. 9. 2017. K žádosti zástupce Žalovaného č. 7 ze dne 2. 10. 2017 odůvodněné kolizí s hlavním líčením ve složité trestní věci bylo ústní jednání dne 3. 10. 2017 odročeno na den 29. 11. 2017 a Žalobci byli současně vyzváni ke sdělení, zda mezi nimi a Žalovanými č. 3 až 6 probíhá po změně právního zastoupení jednání o smírném vyřešení věci. Žalobci vzali dne 28. 11. 2017 svou žalobu vůči Žalovanému č. 7 bez udání důvodu zpět. Obsáhlým podáním (čítajícím 43 stran) došlým soudu téhož dne Žalobci doplnili své vyjádření k vyjádření Žalovaných č. 3 a 5 a změnili žalobu vůči těmto Žalovaným. Třetím podáním došlým soudu též dne 28. 11. 2017 Žalobci doplnili své vyjádření k vyjádření Žalovaných č. 4 a 6. Před zahájením projednávání věci samé při jednání konaném dne 29. 11. 2017 vzali Žalobci svou žalobu vůči Žalovaným č. 4 a 6 bez udání důvodu zpět, účastníci se vůči sobě vzájemně vzdali práva na náhradu nákladů řízení. Usnesením ze dne 7. 12. 2017, které nabylo právní moci dne 5. 4. 2018, bylo řízení mj. vůči Žalovanému č. 6 zastaveno s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (*zjištěno ze spisu KS Ostrava sp. zn. [REDAKCE]*).

7. Žádostí ze dne 26. 2. 2018, došlou žalovanému dne 5. 3. 2018, uplatnil žalobce u žalovaného z důvodů následně uvedených v podané žalobě požadavek na zaplacení částky 210 002 Kč jako náhrady nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení. Žalovaný ve stanovisku ze dne 6. 2. 2019 z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě uplatněný nárok odmítl (*zjištěno ze žádosti opatřené podacím razítkem žalovaného, přípisu žalovaného ze dne 5. 3. 2018, stanoviska*).
8. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] bylo J.V. [REDAKCE] (Žalovanému č. 5) přiznáno zadostiučnění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení, resp. jeho části od 15. 10. 2009 do 17. 5. 2017, tj. dobou 7 let a 7 měsíců, ve výši 113 562,50 Kč. Vůči J.V. [REDAKCE] byly v řízení uplatňovány obdobné nároky jako vůči žalobci, avšak na zadostiučnění za neoprávněný zásah do dobré pověsti Žalobců po něm bylo požadováno zaplacení částky 250 000 Kč. Soud při určení výše zadostiučnění vyšel ze základní částky 15 000 Kč za rok řízení, kterou navýšil o 20 % vzhledem k nekoncentrovanému postupu KS Ostrava v průběhu dosavadního řízení, o 10 % za vyšší význam řízení pro J.V. [REDAKCE] a o 5 % za

snahu J.V. [redacted] věc urychlit. Vzhledem ke složitosti věci a k tomu, že řízení bylo přerušeno, základní částku snížil o 20 % (zjištěno z rozsudku zdejšího soudu ze dne 17. 5. 2017, č. j. [redacted] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2017, č. j. [redacted])

9. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [redacted] bylo P.Š. [redacted] (Žalovanému č. 3) přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení, resp. jeho části od října 2009 do května 2019, tj. dobou 9 let a 8 měsíců, ve výši 130 500 Kč. Vůči J.V. [redacted] byly v řízení uplatňovány obdobné nároky jako vůči žalobci, avšak na zadostiučinění za neoprávněný zásah do dobré pověsti Žalobců po něm bylo požadováno zaplacení částky 750 000 Kč. Soud při určení výše zadostiučinění vyšel ze základní částky 15 000 Kč za rok řízení, kterou navýšil o 20 % vzhledem k nekoncepčnímu postupu KS Ostrava v průběhu dosavadního řízení (zjištěno z rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. [redacted] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2020, č. j. [redacted])
10. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
11. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.
12. Dle §§ 14, 15 OdpŠk se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
13. Žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.
14. Dle § 13 OdpŠk odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
15. Dle § 31a OdpŠk se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k
 - a) celkové délce řízení,
 - b) složitosti řízení,
 - c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení,

- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
16. Posuzované řízení bylo zahájeno podáním žaloby dne 30. 5. 2008 a ve vztahu k žalobci skončilo právní mocí usnesení o zastavení řízení dne 5. 4. 2018. Celkově tak trvalo 9 let a 10 celých měsíců, resp. 118 celých měsíců. Žalobci lze přisvědčit, že řízení začíná podáním žaloby, ovšem toto z hlediska posuzování přiměřenosti délky řízení a vzniku případné nemajetkové újmy platí pouze pro osobu, která žalobu podala a vystupovala v řízení jako žalobce, neboť od tohoto okamžiku čekala na rozhodnutí a mohla trpět pocitem nejistoty stran výsledku řízení. Vůči jiné osobě vystupující v řízení, typicky žalovaný, pak rozhodná doba začíná běžet nikoliv již od podání žaloby, ale až od okamžiku, kdy se o podání žaloby a existenci řízení dozví. Neví-li tato osoba o tom, že je vůči ní vedeno nějaké řízení, nemůže u ní logicky ani vzniknout nejistota, kdy a jak vůči ní bude o něčem rozhodnuto, a nemůže tak na její straně vznikat ani nemajetková újma. Ze spisu KS Ostrava vyplynulo, že žalobci (v posuzovaném řízení v postavení žalovaného) bylo až dne 15. 10. 2009 doručeno usnesení o přerušení řízení, ze kterého se mohl dozvědět, že je vůči němu nějaké řízení vedeno a čeho se věc zhruba týká, byť žaloba samotná mu byla doručena až mnohem později. Soud tak za období, po které mohl žalobce průběh řízení vnímat a tento se jej mohl dotýkat, považoval až dobu od 15. 10. 2009. Sám žalobce pak za konec řízení považuje den 27. 11. 2017, kdy vůči němu byla žaloba vzata zpět, přestože řízení pak bylo vůči němu pravomocně zastaveno až ke dni 5. 4. 2018. Takto žalobce konec řízení vymezil jak v žádosti adresované žalovanému, sepsané již dne 26. 2. 2018 a doručené žalovanému dne 5. 3. 2018, tak v podané žalobě. Jelikož tedy sám žalobce za den skončení nejistoty v posuzovaném řízení považuje den 27. 11. 2017, považoval soud za relevantní dobu posuzovaného řízení ve vztahu k žalobci dobu od 15. 10. 2009 do 27. 11. 2017, tj. dobu 8 let a 1,5 měsíců, resp. 97,5 měsíce.
17. Pokud jde o jednotlivá kritéria rozhodná pro posuzování délky řízení, nebylo posuzované řízení nijak složité ani po skutkové, ani po právní stránce, k takové složitosti se projednávána věc s ohledem na fázi, do které se dostala a ve které ve vztahu k žalobci skončila, ani nedostala. Řízení však bylo složité po procesní stránce. V posuzovaném řízení vystupovali 3 Žalobci a 8 Žalovaných, se kterými musel soud komunikovat, byla podávána četná a často velmi obsáhlá (zejména ze strany Žalobců) podání, se kterými se soud musel vypořádat. Bylo opakovaně rozhodováno o procesním nástupnictví na straně Žalobců, bylo rozhodováno o změnách žaloby, o částečných zastaveních řízení. Ústní jednání nařízené na den 19. 2. 2014 bylo zrušeno z důvodu nemoci Žalovaného č. 2, nařízeno pak bylo na den na 30. 4. 2014, došlo tak k prodloužení řízení o 2 měsíce, ústní jednání nařízené na den 23. 10. 2017 bylo odročeno kvůli kolizi zástupce Žalovaného č. 7 na den 29. 11. 2017, a došlo tak k prodloužení řízení o 1 měsíc. Dále je nutno zmínit, že usnesením ze dne 8. 10. 2009, které nabylo právní moci dne 31. 10. 2009, bylo řízení přerušeno dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., kdy bylo vyčkáváno skončení trestního řízení vedeného vůči zaměstnancům Žalobce b), o pokračování v přerušeném řízení pak bylo rozhodnuto usnesením ze dne 17. 9. 2012, které nabylo právní moci dne 26. 11. 2012. Počítáno od právních mocí uvedených usnesení tedy bylo řízení přerušeno po dobu 3 let a 1 měsíce. Dne 25. 4. 2014 pak bylo ústní jednání nařízené na den 30. 4. 2014 zrušeno na žádost Žalobců kvůli poskytnutí lhůty pro mimosoudní vyřešení věci, lhůta pak byla k žádosti Žalobců opakovaně prodlužována a až dne 23. 9. 2016 soud vyzval Žalobce ke specifikaci mimosoudních jednání a dotázal se Žalovaných, zda probíhá mimosoudní jednání a zda navrhují přerušování řízení. Uvedená doba trvala 2 roky a 5 měsíců. Nad rámec procesní složitosti plynoucí z mnohosti účastníků, četných a obsáhlých podání a opakovaného procesního rozhodování bylo v řízení „něčeho vyčkáváno“ 5,5 roku z celkových 8 let relevantních pro žalobce.
18. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci (soudu), je nutno konstatovat, že řízení bylo zatíženo několika obdobími nedůvodné nečinnosti nebo minimálně nekoncentrovaného postupu, která měla negativní vliv na délku řízení a která je nutno přičíst k tíži státu. Takto došlo k průtahy již na samotném počátku řízení, když po podání žaloby dne 30. 5. 2008 byl první úkon (výzva

k zaplacení soudního poplatku) učiněn až dne 2. 7. 2009. Jednalo se však o průtah v době, která není ve vztahu k žalobci relevantní, soud jej tak v rámci hodnocení přiměřenosti délky posuzovaného řízení a formy či výše zadostiučinění nezohledňoval. Důvod, pro který bylo řízení s právní mocí ke dni 31. 10. 2009 přerušeno, odpadl dne 6. 10. 2011, kdy bylo trestní řízení pravomocně skončeno. Soud se však o této skutečnosti jednak dozvěděl až dne 7. 2. 2012, tj. až za 4 měsíce, a to od Žalobců, když trvání důvodu přerušení ověřoval v nepřiměřeně dlouhých intervalech, jednak o pokračování v přerušeném řízení následně rozhodl až dne 17. 9. 2012. V uvedeném postupu je dle názoru soudu možno spatřovat průtah cca 7-8 měsíců. Jak bylo uvedeno výše, od 25. 4. 2014 bylo v řízení vyčkáváno výsledku mimosoudního jednání účastníků. Přestože Žalovanými č. 3 a 5 bylo soudu od ledna 2015 sdělováno, že žádná mimosoudní jednání neprobíhají, vyzval soud účastníky ke specifikaci mimosoudních jednání a případnému přerušení řízení až v září 2016. Od ledna 2015 do září 2016, tj. 1 rok a 8 měsíců, tedy soud neučinil ničeho relevantního, aby si ověřil, že jednání skutečně probíhají a je důvod prodlužovat žalobcům lhůtu. Ve vztahu k žalobci však na druhou stranu nelze přehlédnout, že se (na rozdíl od Žalovaných č. 3 a 5) o věc v dané době nijak nezajímal. Přestože byl ze strany soudu opakovaně vyrozumíván, že se čeká na výsledek mimosoudních jednání, na rozdíl od jiných Žalovaných neavizoval, že s ním nikdo mimosoudně nejedná, a byl tedy s daným postupem v řízení minimálně srozuměn.

19. Pokud jde o jednání žalobce, nelze konstatovat, že by k celkové délce řízení nějakým způsobem přispěl. Žalobce byl vyjma dvou stručných vyjádření k žalobě v řízení pasivní a postup v řízení svých jednáním nijak neztěžoval, ani neurychloval.
20. Konečně pokud jde o význam předmětu řízení pro poškozeného, tento soud hodnotil jako běžný. Pro žalobce šlo v řízení o poskytnutí peněžitého plnění a o zveřejnění omluvy formou placené inzerce Žalobcům, z jeho pohledu tedy o spor o zaplacení, a nejednalo se tak o řízení s typově zvýšeným významem pro poškozeného, za která jsou judikaturou standardně považována řízení trestní, opatrovnická, ve věcech osobního stavu apod. Konkrétně pak šlo o zaplacení částky 50 000 Kč a náklady na omluvu placené reklamy v TV, tj. obecně o částku nijak likvidační. Žalobce pak ani netvrdil, natož že by prokazoval, že by takovéto částky pro něho byly z hlediska jeho majetkových či osobních poměrů nějak zvýšeně významné. Náhrady nákladů posuzovaného řízení se žalobce dobrovolně vzdal.
21. Na základě popsaných hledisek, která lze (zejména postup soudů v posuzovaném řízení) či nelze (zejména složitost řízení) přičítat státu, dospěl soud k závěru, že posuzovanou dobu řízení v délce 8 let a 1,5 měsíce nelze považovat za dobu přiměřenou, a že tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk.
22. Uvedený nesprávný úřední postup pak byl způsobilý vyvolat na straně žalobce nemajetkovou újmu, kdy vznik takové újmy představované stavem nejistoty, do níž byl poškozený v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden a v níž byl tak udržován, se předpokládá (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 3007/2010). Žádné skutečnosti, které by uvedenou domněnku měly vyvrátit, žalovaný v řízení neuvedl, když jeho argumentace směřovala k neexistenci nesprávného úředního postupu jako odpovědnostního titulu.
23. Soud pak má ve shodě se žalobcem za to, že za předmětnou nemajetkovou újmu je namíste poskytnout zadostiučinění v penězích, když pouhé konstatování porušení práva se s ohledem zejména na celkovou dobu řízení a trvání stavu nejistoty nejeví jako přiměřené a dostačující. Při stanovení výše tohoto zadostiučinění soud vyšel ze stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia NSČR sp. zn. Cpjn 206/2010. Dle názoru soudu již není možné při stanovení základní částky vyjít z částky na spodní hranici rozpětí uvedeného v odkazovaném stanovisku, když více než 8 let trvající řízení je již nutno označit za výrazně nepřiměřeně dlouhé, byť se ještě nejedná o délku extrémní, která by odůvodňovala užití základní částky při horní hranici judikaturou stanoveného rozpětí. Za přiměřenou tak soud považoval částku 16 000 Kč za

rok řízení, resp. částku 1 333,33 Kč za 1 měsíc řízení, redukovanou na 1/2 za první dva roky trvání řízení. Takto stanovenou základní částku pak soud modifikoval dle jednotlivých kritérií upravených v § 31a odst. 3 OdpŠk, pro které lze základní částku zvýšit či snížit.

24. Z hlediska popsané procesní složitosti věci soud snížil základní částku o 40 %. Výše popsaný postup soudu v posuzovaném řízení se primárně odrazil již v závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jako takového, kdy je pak poskytováno zadostiučinění za celou dobu trvání řízení, nikoliv jen za dobu, o kterou z důvodů přičitatelných státu došlo k prodloužení řízení. Takovéto zohlednění má soud s ohledem na shora popsaný nezájem žalobce o řízení v době „nekonání“ a jeho srozumění s postupem soudu, za dostatečné, a důvod pro další modifikaci základní částky tak z uvedeného hlediska neshledal. Stejně tak soud neshledal důvodu pro zvyšování či snižování základní částky z důvodu postupu žalobce a jeho přispění k celkové délce řízení a z důvodu významu řízení pro žalobce.
25. Soud tedy uzavřel, že by základní částka odškodnění měla být snížena o 40 %. Na základě takového závěru pak soud považoval za důvodný požadavek na poskytnutí zadostiučinění ve výši 68 400 Kč, vypočtený následovně: 97,5 (měsíců řízení) x 1 333,33 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 x 1 333,33 Kč (modifikace na 1/2 za první dva roky řízení) = 114 000 Kč x 0,60 (snížení o 40 %). Jelikož žalobce na odškodnění nemajetkové újmy dosud ničeho neobdržel, shledal soud jeho žalobu důvodnou do uvedené částky 68 400 Kč, do této částky jí vyhověl a ve zbylém požadavku na zaplacení částky 59 100 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.
26. Soud se při stanovení výše zadostiučinění přiznaného žalobci odchýlil od částek přiznaných na odškodnění nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou stejného řízení J.V. [redacted] a P. [redacted]. S ohledem na celkově nižší význam předmětu řízení daný násobně nižším plněním, které bylo po žalobci požadováno, pasivitu žalobce během řízení a jeho srozumění s „vyčkáváním“ soudu, přestože s ním žádné mimosoudní jednání vedeno nebylo, má soud za to, že přiznání obdobného zadostiučinění jako J.V. [redacted] a P. [redacted] neodpovídalo a nebylo by přiměřené újmě, která žalobci v porovnání se dvěma jmenovanými vznikla.
27. Pokud jde o požadované příslušenství, žalovaný se nezaplacením předmětné částky do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 zákona přiznává-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stihá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újm) žalovanému. Žádost žalobce byla doručena žalovanému dne 5. 3. 2018 a lhůta 6 měsíců skončila dne 5. 9. 2018. Soud tak považoval žalobcův požadavek na zaplacení úroku z prodlení ode dne 6. 9. 2018 za důvodný, a od tohoto dne žalobci požadované právo na zaplacení úroku z prodlení z přiznané částky přiznal.
28. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř., když s ohledem na výsledek řízení, kdy žalobce dosáhl satisfakce uložením povinnosti žalovanému nahradit mu nemateriální újmu, lze na něho ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byl plně úspěšný, byť mu nebylo přiznáno jím požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 2707/2013). Žalobci, který byl v řízení právně zastoupen, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 228 Kč, která je tvořena
- zaplaceným soudním poplatkem dle položky č. 8a Sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč,

- 2x odměnou právního zástupce žalobce za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 6 200 Kč (2x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
 - paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce žalobce za dva úkony právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu v celkové výši 600 Kč (2x 300 Kč).
 - DPH ve výši 21 % z odměny a náhrady hotových výdajů právní zástupce ve výši 1 428 Kč.
29. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 11. března 2020

Mgr. Martin Trepka v.r.
soudce